א״ח סי׳ שסג סעיף כב: ב' ב מיי׳ שם טוש״ע שם

:סעיף כג ג מיי' פ״ה מהלכות

סוכה הלכה ינו סמג

עשין מג טוש"ע א"ח סי תרלח סעיף ח: א ד מייי שם הלי כח

טוש"ע שם סעיף ג: ה מיי' פ"ד מהלכות

סוכה הל' ו' טוש"ע א"ח סי' תרכח סעיף ב:

ג ו מיי׳ שם טוש״ע שם

רבינו חננאל

וכן בשתי קורות המתאימות ולא בזו לקבל

. אריח ולא בזו לקבל

אריח. אם מקבלות אריח

אריח, אם מקבליתו אריח לרוחבו טפח אין צריך להביא קורה אחרת כוי.

פי׳ הקורה המתרת במבוי

פיי הקודה המונדת במברי צריכה להיות רוחבה כדי לקבל אריח כדתנן הקורה

שאמרו רחבה לקבל אריח

כו׳, אם אינה יכולה לקבל

אריח אינה מתרת, ושנינן

. בזו הברייתא. ב' קורות

ה המתאימות, כלומר נתונות

זו בצד זו על פי המבוי,

אם יש בשתיהן רוחב טפח כדי לקבל אריח לרחבו דיי לן ומתירות

המבוי. וקתני על אלו

שתי קורות שאין באחת מהן טפח, היו נתונות

אחת למעלה ואחת למטה.

אווני כמעליו האווני כוטה, ר' יוסי בר' יהודה אומר רואין העליונה כאילו

היא למטה ההחחונה. כאילו היא למעלה כו', הנה אע"פ שאין באחת

מהן טפח אמרינן חבוט

הכי, ובלבד שלא תהא העליונה למעלה מכ׳ אמה

העליונה למעלה מכ אמה אלא בתוך כ' והקורה התחתונה סמוכה לה

בפחות מג', אי נמי כו',

היא. ומדמתרץ אביי ורבא

אליבא דשמואל, דאינון

בתראי, ש"מ דכוותיה סבירא להו, דמדובללת

[ד]קתני במתני׳ מבולבלת

מלמעלה כאן מלמטה].

פי׳ החמה והצל בזמז

פי ווות הדרי פסולה, דאינון כהדדי פסולה, בסכך שנקוב כי זוזא

מלעיל ונראה בקרקע הנכנסת מאותו נקב כאיסתרא שהוא יתר.

אבל בקרקע אם שוין שיעור החמה והצל, כשרה

היא, שלמעלה החמה

מעוטא מז הצל. והמעובה

הכוכבים נראין מתוכה כשרה. ואסיקנא, ל) כוכבי

סוכתו בראש העגלה או בראש העגלה או בראש העגלה או

בראש הספינה כשרה.

א) נראה דר"ל דלכתחלה ת) מומה לדיק לככנתונה בעינן שיהו כוכבי חמה נראין דב״ה לא מכשרי רק בדיעבד

וכ"ה בירושלמי להדיא ועי

ותרתי קתני. [כאן

למטה והתחתונה

פחות מארבעה אין צריך להביא קורה

יוכן שתי קורות המתאימות לא בזו כדי

לקבל אריח ולא בזו כדי לקבל אריח אם

מקבלות אריח לרחבו מפח אין צריך להביא

קורה אחרת ואם לאו צריך להביא קורה

אחרת רשב"ג אומר אם מקבלות אריח

לארכו שלשה מפחים אין צריך להביא קורה

אחרת ואם לאו צריך להביא קורה אחרת

יהיו אחת למעלה ואחת למטה רבי יוםי

בר' יהודה אומר רואין העליונה כאילו היא

למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה

ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים

אמה והתחתונה לממה מעשרה הא זה

וזה בתוך עשרים אמרינן חבום רמי אע"ג

דלית ביה מפח א"ל תריץ ואימא הכי ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים

אלא בתוד עשרים והתחתונה סמוכה לה

בפחות משלשה אי נמי בלבד שלא תהא

תחתונה לממה מעשרה אלא למעלה

מעשרה ועליונה סמוכה לה בפחות משלשה

אבל שלשה כיון דלית ביה מפח לא אמריגן

חבום רמי: ושצילתה מרובה מחמתה

כשרה: הא כי הדדי פסולה והא תנז

באידֶך פירקין ®ושחמתה מרְובה מצילתה

פסולה הא כי הדדי כשרה לא קשיא יכאן

מלמעלה כאן מלמטה אמר רב פפא היינו

אחרת ארבעה צריך

להביא קורה אחרת

לעיל ב., ב) שבת קנד:,
ב'לה לו:], ד) רש"ל מ"ו, ה) לפ"ד מהרש"א
הכל ד"א וק"ל, ו) [וע"ע תוס" ב"ב קסו. ד"ה

ומשוסו.

אפילו:

הא זה וזה בתוך עשרים אמרינן חבום רמי. וא״ת מאי קושיא אדפריך מרבי יוסי ברבי יהודה ליסייעיה מרבנן דלית להו רואין דהא רבנן פליגי עליה כדמוכח פ"ק דעירובין (דף יד. ושם) דאמר אביי רבי יוסי סבר לה כאבוה בחדא ופליג עליה בחדא סבר

לה כאבוה בחדא דאית ליה רואין ויש לומר דטעמא דרבנן לאו משום דלית להו חבוט רמי בפחות מטפח אלא משום דפסלי קורה המונחת באותו ענין שאינה ראויה לקבל אריח דבעו רחבה ובריחה ולח חמרינן רואין לפסול קורה הניטלת ברוח ושתי קורות המתאימות אפילו בפחות משלשה משום דראויה להבל אריח בעו אבל אי הוה להו הכא (כ) ראוין אפילו בפחות משלשה יש לנו ללמוד מדברי רבי יוסי ברבי יהודה שאפילו במופלג שלשה היו אומרים רואין דהא לא פליגי די (אלא) במאי דלית להו

רואין אלא מטעמא דפרישית: אבל בשלשה ביון דלית ביה מפח לא אמרינוֹ חבום רמי. השתא אסיקנא דבטפח אמרינן חבוט רמי אפילו בשלשה ותימה דבפרק קמא דעירובין (דף ט. ושם) אמריגן גבי היתה קורתו משוכה או תלויה כגון שנעך שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי שחין בגובהן שלשה ואין בעקמימותן שלשה וקא משמע לן דאמרינן לבוד וחבוט ולמה לי שאין בגובהן שלשה כיון דקורה רחבה טפח אפילו בגובה שלשה נמי אמרינן חבוט רמי ויש לומר דלא דמי דבלאו הכי תיקשי לן התם בלאו טעמא דחבוט רמי ליתכשר האי מבוי כיון דאין הקורה למעלה מעשרים אלא היינו טעמא כדאמרינן התם דבעינן הורה על גבי מבוי ואפילו הוי קורה משום מחילה בעינן היכר קלת ולא חשיב היכר כלל אלא אם כן הוי בתוך שלשה כי ההיא דהתם להניח

מבחוץ ואפילו סמוך לכותל: באן מלמעלה כאן מלמטה. הא דדייקינן כי הדדי פסולה למעלה קאי בשיש בין קנה לחבירו כמלא קנה אפילו מצומצם פסולה לפי שחמת האויר נראית בארץ רחבה מן הצל של סכך והא דדייקינן כי הדדי כשרה נקט שיעוריה מלמטה שהחמה והצל שוין בידוע שהקנים רחבים מן האויר: ס בוווא מדעיד כאיםתרא מדתחת. כשנקב רוחב מלמעלה

כשיעור זוז חמתה מרובה מלמטה כשיעור סלע כך פירש בקונטרס והקשה ר"ת דרב פפא גופיה דהכא אית ליה פ' קמא דעירובין (דף טו:) פרוך כעומד מותר והתם נמי פסקינן הלכתא הכי ועוד קשה דאמר פרק קמא דקידושין (דף יא:) דעבדי אינשי דקרו לפלגתא דוחה איסתרה אלמה דהיסתרה פחות מזוחה ומפרש רבינו תם כחן מלמעלה מי שמודד האויר מלמעלה כי הדדי כשרה לפי שהוא עומד כפרון אבל העומד מלמטה בארן ומעיין כלפי מעלה ודומה כי הדדי פסולה לפי שהאויר שהוא רחב כי זווא דומה בעיניו קטן כאיסתרא מחמת שהוא רחוק ממנו וראיה לדבר ונהי בעינינו כחגבים (במדבר יג) וכוכב גדול בשמים דומה בעינינו כקטן כדמוכח בפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף עג.)0: שתים באידן ואחת ביד

אדם. סמך קרקעית הסוכה רובה באילן ועשה סביבה בראש האילן שתי מחיצות ואחת עשה בידי אדם בארץ וסמך קרקעית הסוכה באמצע הדופן והגביה הדופן ממנו ולמעלה עשרה או שמים בידי אדם ואחת באילן הואיל ואם ינטל האילן נופל קרקעית הסוכה שאינה יכולה לעמוד בסמיכת שתים שבארץ אין עולין לה ביום טוב דמשחמש באילן כך פירש בקונטרס ולא משמע הכי פרק מי שהחשיך (שבת דף קנד: ושם) דדייק מהכא דלדדים אסורין דאמרינן מאי לאו דחק ביה באילן ואנח ביה קנים באילן דהוי להו לדדין ומשמע דמיירי שהאילן דפנות לסוכה וקנים של סוכה נסמכין על האילן ואם יכנס בה ביום טוב גזרה שמא יניח חפלו על הסכך וכן פירש שם בקונטרם:

שתי קורות המסחימות כו'. דתנן בעירובין (דף יג:) הקורה שחמרו רחבה כדי לקבל אריח והאריח חלי לבינה של שלשה טפחים דיה לקורה שתהא רחבה טפח כדי לקבל אריח לרוחבו והתם פריך טפח ומחלה בעי ומשני שבולטת לשני לידי הקורה אלבע לכל רוח

ומלבנן בטינא ואם לא היתה לו הורה רחבה טפח ונתן שתים זו בלד זו דהיינו מתאימות כעין תאומים: אם מקבלות אריה לרחבו טפח. כשהן סמוכות זו לזו אין לריך להביא קורה אחרת ואם לאו שאין שתיהן רחבות טפח לריך להביא קורה אחרת: רבן שמעון בן גמליחל חומר חם מקבלות לאורכו שלשה אין לריך להביא קורה אחרת. רבן שמעון בן גמליאל להקל בא כלומר אפילו אין בהן טפח ואם מושיב על שתיהן אריח לרחבו אינו עומד מרחיקן זו מזו ומושיב עליהן לאורכו ובלבד שיהו בריאות להבל כובדו ואורכו של אריח שלשה: ואם לאו. שאינן בריאות לקבלו לריך להביא קורה אחרת: היתה אחת למעלה ואחת למעה. כשהושיבן זו אלל זו לא נמנס בשוה אלא זו נמוכה וזו גבוהה: רואין את העליונה כחינו היח למטה. בשוה לזו או את התחתונה כאילו היא למעלה אצל חברתה: (ה) ובלבד שלה תהה עליונה למעלה מעשרים. לארץ דאינו מקום להכשר קורה: ולא מחתונה למטה מעשרה. לארך שאין מחילה בפחות מעשרה: הא זו וזו בחוך עשרים. אפילו העליונה סמוכה לשפת עשרים והתחתונה לשפת עשרה קא סלקא דעתך דמכשר אלמא אמרינן חבוט רמי בפחות מרוחב טפח: מריץ הכי. כלומר רואין דקאמר פחות מג' הוא ובלבד דקתני הכי קאמר ובלבד שלא תהא עליונה כו': כאן מלמעלה כאן מלמטה. הא דדייקינן כי הדדי פסולה למעלה קחי כשיש בין קנה לקנה כמלא קנה אפילו מלומלם פסולה לפי שחמת האויר נראית בארץ רחבה הרבה מן הצל של סכך והא דדייקי' כי הדדי כשרה נקט שיעוריה מלמטה שחמה ולל שוין בידוע שהקנים רחבים מן האויר: כוווא מלעיל כאסמירא מלחחת. מרובה למטה כשיעור סלע: כוכבי

דומה לסוכה אליבא דבית שמאי: בותבי' העושה סוכחו בראש העגלה. אף על גב דמטלטלא ולא קביעא. ובראש הספינה שהוא מקום גבוה של ספינה והים גבוה מאד ואין הרים מקיפין והרוח שולטת שם ועוקרתה: כשרה. דדירת עראי סגי בה: ועולין לה ביום טוב. ומשום דבעיא למיתנא סיפא ואין עולין תנא רישא ועולין: בראש האילן. מיקן מושבו בראשו ועשה שם מחיצות וסכך: כשרה. לחולו של מועד ואף ביום טוב אם עבר ועלה לה ילא ידי חובתו: ואין עולין לה ביום עוב. דגזור בה רבנן גי דאין עולין באילן ואין משתמשין בו שמה יתלוש: שתים בחילן וחחת בידי חדם. סמך קרקעית הסוכה רובו באילן ועשה סביבה בראש האילן שתי מחילות ואחת עשה בידי אדם בארץ וסמך קלת קרקעית הסוכה באמלע הדופן והגביה הדופן ממנו למעלה עשרה או שתים בידי אדם ואחת באילן הואיל

הגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ה וכלכד וד"ה ולא מחמונה לבו מומים לייה הא זה וכוי אי הוה להו הכא רואין

מוסף רש"י פחות מארבעה. סבירא שמעוו בבל דוכתה פחות מד׳ כלבוד ושחמתה מרובה מצלתה. המועט בטל ברוב והרי הוא כמי שאינו ועל שם הסכך קרויה סוכה (לעיל ב.). או שתים בידי אדם ואחת באילן. גבי סוכה תנן שכשירה בג' דפנות ואם עשה בתים כהלכתן והשלישי עשה באילן, כשרה, דפנות לא איכפת לן אם מחוברות הם, וה"ה אם כולן נקבעות באילן, והא דנקט שמיט בידי מדט לבוממ אשמועינן דאפילו הכי אין עולין לה לאכול ולישן באוקה סוכה ביו"ט, משום שסככה קשור בדופניה ונשען עליה והוא משתמש על סככה ונותן כליו ונמצא משתמש באילן. כל כניסה דסוכה נקיט בלשון עלייה במסכת סוכה, לפי שרובן עושין סוכומיהן בראש גגן, דבכמה דוכמין מנן בה הכי אין מטריחין אותו לעלות (לקמן כט.) אמר להם העלום לסוכה (כו:) להם הענום נטובה (כו.) אבל מוריד הוא את הכלים (מח.) וכן הרבה

(ווזרח קוד:).

כשהנקב רחב כשיעור זוז חמתו המה. כשהחמה זורחת עליה ואיו זהרורי חמה נראין מתוכה אין זו

דאמרי אינשי כזוזא מלעיל כאיםתרא מלתחת: מעובה כמין בית: ת"ר יהמעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה אין כוכבי חמה גראין מתוכה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין: מתני' התנושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה כשרה ועולין לה ביום מוב יבראש האילן או על גבי גמל כשרה ואין

עולין לה בי"ם ישתים באילן ואחת בידי אדם או שתים בידי אדם ואחת באילו כשרה ואין עולין לה ביום מוב שלש בידי אדם ואחת באילן כשרה ועולין לה בי"ט